

Ratam & nos hanc habemus distinctionem, & quatenus *Ποσι-
στοορτα*, *rubefacientia*, *sinapismus* & *phænigmos* comprehendunt, im-
propriò titulò gaudere dicimus: contra *strictè* ita appellata ea tan-
tùm volumus, quorum calore cutis uritur & in eâdem vesicula ex-
citatur, in quâ rarefacti humores collecti postea deprehenduntur.
Hinc & vernaculâ linguâ exprimitur quàm apprimè *das Bla-
senziehen*. *Latinis* vesicans vel vesicatorium.

CAPUT II

definitionem realem explicat.

Hisce prælibatis accessum facimus ad realem definitionem,
quam ponimus talem:

VESICATORIUM est remedium externum cutis superficiem
vi caloris potentialis, mediante vesicâ exulcerans, pro elicien-
dis vitiosis humoribus.

Remedium esse, illudquæ medico-chirurgicum, in proapatulò
est; imò tale, quod longè præsentius tutiusquæ cauteriò ipsò de-
prædicatur à *Joh. Riolano lib. 1. meth. med. part. sect. 1. de morb. cerebri*.
Et salutare quidem auxilium dicendum est, quod necessitas expres-
sit & ars invenit, quò contumacia materiæ infringitur, monente
Heurniò meth. ad prax. lib. 3. c. 11.

Externum dicitur; exterius enim pro arbitriò artificis, ad
normam indicationum applicatur, eapropter inter *topica* referen-
dum esse commodè, autor est *Andr. Laurentius in Guidonis tract.*
de morb. artic. Ita applicatum corpori dolenti medetur, eidemquæ
salutares locat operas. Eò ipsò etiam ab aliis distinguitur, quæ
intra corpus assumi possunt.

Superficialem cutis exulcerationem quod spectat, eâ ipsâ
non solum *ratio formalis* explanatur, sed etiam distinctio institui-
tur ab aliis ulcusculis, in cute prorumpentibus originemquæ suam
in corpore à vitiosis humoribus trahentibus. Notandum igitur
est, vocem *exulcerationis* latissimè hîc patere; siquidem non ut alia
ulcera sese habet artificialis hæc exulceratio, quæ ab externò de-